

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/140/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014201127
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014201127.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1) M. G., bytom M., 2) PhDr. Mgr. E. G., bytom M., obaja zastúpení JUDr. Ľubošom Petrovským, advokátom so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanej: Obec Hýľov, Hýľov 21, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 186/2011 - Hý z 25. augusta 2011, o odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-95 zo 7. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-103 z 15. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-95 zo 7. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-103 z 15. júna 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcom 1), 2) náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) napadnutým rozhodnutím č. k. 7S/101/2014-95 zo 7. mája 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 7S/101/2014-103 z 15. júna 2015 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov na podanie žaloby. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podanou žalobou (v jej konečnom znení na č. l. 89 v súdnom spise) sa žalobcovia domáhali zrušenia kolaudačného rozhodnutia žalovanej č. 186/2011 - Hý z 25. augusta 2011, ktorým ako stavebný úrad podľa § 82 ods. 1 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov povolila užívanie stavby „Viacúčelový objekt - rekonštrukcia a modernizácia obecného úradu a kultúrneho domu obce Zlatá Idka“- časť stavby (I. NP. miestnosti č. 1.03 až 1.20,

podkrovie miestnosti č. 2.12 až 2.16) na pozemkoch parciel č. 345, 346, 349 (podľa geometrického plánu č. 21/2011 par. č. 345) k. ú. E. pre navrhovateľa obec Zlatá Idka.

V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že vo výroku stavebného povolenia č. 18/2009-Hy z 11. marca 2009 boli určené podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby s tým, že námietkam a pripomienkam účastníčky konania Mgr. E. G. uplatneným v konaní a písomne predloženým dňa 10. marca 2009 bolo v plnom rozsahu vyhovie v podmienkach stavebného povolenia. Žalobkyňa v druhom rade dňa 11. marca 2009 predložila žalovanej svoje vyjadrenie, v ktorom uviedla, že nemá výhrady voči projektu, ak nedôjde k obmedzeniu a dotknutiu jej vlastníckych práv a následne podľa aktuálnosti a po vzájomnej dohode s obecným úradom Zlatá Idka bude možné riešiť aktuálne stavebné práce z časti jej parcely. Proti stavebnému povoleniu z 11. marca 2009 žalobcovia odvolanie nepodali a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28. apríla 2009.

Ďalej krajský súd poukázal na skutočnosť, že podľa schválenej projektovej dokumentácie: celková situácia - navrhovaný stav, pôdorys 1. nadzemné podlažie - existujúci stav a pôdorys 1. nadzemné podlažie - navrhovaný stav, rekonštrukcia a modernizácia obecného úradu a kultúrneho domu, bol zachovaný doterajší pôdorys existujúcej stavby s tým, že boli navrhované a schválené prístavby nástupného schodiska v tvare vežičky - „baníckej klopačky o rozmeroch 6,10 m x 4,80 m na parc. č. 346 (miestnosť č. 1.01) a prístavba miestnosti skladu nápojov (č. miestnosti 1.13a) na parc. č. 346 a 349. Z projektovej dokumentácie, ako aj zo stavebného povolenia nevyplyva, že by predmetná stavba bola povoľovaná aj na parcele č. 344 vedenej na LV č. XXX k. ú. E., ktorá sa nachádza v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobcov.

Pokiaľ žalobcovia namietali, že obec Zlatá Idka ako stavebník realizovala samotnú stavbu aj na časti parcely č. 344, krajský súd uviedol, že tomuto tvrdeniu nezodpovedá obsah administratívnych spisov. Ďalej poukázal na obsah záznamu z 5. mája 2011 zo štátneho stavebného dohľadu vykonaného na základe podnetu žalobkyne 2) Slovenskou stavebnou inšpekciou, Inšpektorát Košice, ktorý bol zúčastnenými stranami podpísaný dňa 13. mája 2011. V uvedenom zázname sa konštatuje, že pri výkone hlavného stavebného dohľadu pozostávajúceho z ohliadky stavby a kontroly predložených dokladov bolo zistené, že stavebník obec Zlatá Idka uskutočňuje stavbu „Viacúčelový objekt - rekonštrukcia a modernizácia obecného úradu a kultúrneho domu obce Zlatá Idka“ na pozemku parc. č. 345, 346 a 349 v k. ú. E. v súlade s právoplatným stavebným povolením a projektovou dokumentáciou overenou stavebným úradom. V odpovedi Slovenskej stavebnej inšpekcie, Inšpektorát Košice z 24. mája 2011 adresovanej žalobkyňi v druhom rade sa konštatuje, že ide o rekonštrukciu pôvodného objektu a k posunutiu objektu nedošlo. Jeho hrúbka sa zmenila len o hrúbku zateplenia, čo musel riešiť ich projektant a žalobkyňa v druhom rade mala možnosť voči tomu namietat' v rámci povoľovania stavby.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd skonštatoval, že žalovaná ako stavebný úrad nepovoľovala novostavbu, ale rekonštrukciu a modernizáciu už existujúceho objektu, pričom prístavbu povolila na parcelách, ktoré nesporne nie sú vo vlastníctve žalobcov. Pretože žalovaná nepovolila stavbu na parcele vo vlastníctve žalobcov, predmetná stavba bola zrealizovaná v súlade so stavebným povolením a schváleným projektom stavby, z dôvodu ktorého žalobcovia nie sú účastníkmi kolaudačného konania. Krajský súd zároveň uviedol, že ak sú žalobcovia toho názoru, že existujúca stavba kultúrneho domu (aj po realizácii nadstavby) zasahuje do ich pozemku - parc. č. 344, a tým sú porušené ich vlastnícke práva, nepochybne majú právo domáhať sa nápravy v občianskoprávnom konaní na všeobecnom súde v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka (stavba na cudzom pozemku). Táto otázka nemôže byť predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní. Zároveň uviedol, že z podania žalobcov z 20. januára 2015 vyplýva, že ochrany svojich vlastníckych práv v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka sa doposiaľ nedomáhali. Pretože žalobcovia neboli účastníkmi kolaudačného konania a žalovaná s nimi ako s účastníkmi v kolaudačnom konaní ani nemala konať, sú neoprávnenými osobami na podanie žaloby proti napadnutému rozhodnutiu žalovanej a z tohto dôvodu krajský súd uznesením konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., ktoré aplikoval za použitia §

246c ods. 1 O.s.p.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Uviedli, že rozhodnutie krajského súdu považujú za nesprávne z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. a v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a navrhli, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil, podanej žalobe vyhovel a žalobcom priznal náhradu trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania, ktoré si zároveň vyčísľili. V podanom odvolaní stručne uviedli, že zo súdu predložených listinných dôkazov je nepochybne preukázané, že žalobcovia sú účastníkmi kolaudačného konania. Jednak z dôvodu, že kolaudovaná stavba (rekonštrukcia) zasahuje do ich parcely č. 344 a teda je na ich pozemku umiestnená. Aj prístavba, o ktorej krajský súd uvádza, že bola povolená na parcelách, ktoré nie sú v ich vlastníctve bola zrealizovaná v rozpore so stavebným povolením tak, že sa v skutočnosti nachádza na ich parcele. Táto skutočnosť vyplýva z vytyčovacieho náčrtu Ing. J. J., ktorý si žalobcovia nechali zhotoviť po ukončení stavby.

III.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v spojení s opravným uznesením, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach, po jeho preskúmaní a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom duplicitné opakovanie pre účastníkov známych faktov v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu považuje za nadbytočné.

Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Senát odvolacieho súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu, že z obsahu administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu v posudzovanej veci nebolo preukázané, že kolaudovaná stavba sa nachádza na pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalobcov, konkrétne na parc. č. 344, zapísanej na LV č. XXX.

Za tohto stavu vo veci nebola daná aktívna legitimácia žalobcov na podanie predmetnej žaloby. Táto skutočnosť však nebráni žalobcom, v prípade ak majú pocit, že je zasahované do ich vlastníckeho práva, využiť možnosť domáhať sa súdnej ochrany v občianskoprávnom konaní na všeobecnom súde.

Prvostupňový súd konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu postupom podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky žalobcov uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať vplyv na právne posúdenie danej veci. Preto napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-95 zo 7. mája 2015 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/101/2014-103 z 15. júna 2015 ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.